

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

Edukativni projekt za poboljšanje sposobnosti pružanja pomoći ženama žrtvama nasilja

SMJERNICE ZA PLANIRANJE I IMPLEMENTACIJU ODRŽIVIH TRENINGA

Nadia Monacelli, Arianna Mori

Sveučilište u Parmi

30. prosinac 2020.

Sadržaj

<u>Trenutno stanje</u>	2
<u>Čemu nas uči literatura</u>	3
<u>Čemu nas uče istraživanja</u>	3
<u>Čemu nas uče kontinuirani treninzi</u>	4
<u>Produkcija i implementacija treninga</u>	6
<u>1. U koju svrhu i kome su namijenjeni treninzi?</u>	6
<u>1.1. Osnovni trening</u>	7
<u>1.1.1. ZNANJE I AKCIJA</u>	7
<u>1.1.2. KREIRANJE GRUPNE KULTURE I BLISKIH ODNOSA</u>	7
<u>1.1.3. TRENING 'GRAĐANSKOG OBRAZOVANJA' ZA SVE</u>	8
<u>1.2. Napredni trening: ponašati se kao posebni dio cjeline</u>	8
<u>1.2.1. ŠTO ČINITI: VISOKA SPECIJALIZACIJA</u>	9
<u>1.2.2. KAKO ČINITI: OD EMPATIJE DO ODGOVORNOSTI</u>	10

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

<u>1.2.3. S KIM ČINITI: VISOKA RAZINA INTEGRACIJE</u>	12
<u>2. Kako identificirati i regrutirati polaznike treninga?</u>	13
<u>3. Prijedlozi za nastavnu metodologiju i vrednovanje</u>	14
<u>4. Kategorički imperativ evaluacije</u>	15
<u>5. Nasilje prema ženama s invaliditetom: velika nevidljivost</u>	16
<u>6. Vježba samotreninga</u>	17
<u>7. Novi multiplikatori: preporuke s treninga održanih u Hrvatskoj</u>	18

UVOD

Cilj ovih smjernica je sažeti ključne točke koje treba uzeti u obzir prilikom organizacije i provedbe treninga s temom rodno uvjetovanog nasilja, s posebnim naglaskom na nasilje prema ženama s invaliditetom. Prikazani sadržaji proizlaze iz višestrukih izvora: 1) analize postojeće literature o toj temi, kako u pogledu treninga za stručnjake/stručjakinje, tako i kao primjer dobre prakse koju treba slijediti 2) iskustava dobrih praksi u Europi, 3) izravnih iskustava tijekom razvoja treninga od strane partnera pojedinih zemalja uključenih u projekt. Iz same analize materijala proizašli su neki kritični aspekti od kojih možemo početi kreirati smjernice za organizaciju treninga usmjerenih na osobe koje se bave rodno uvjetovanim nasiljem.

TRENUTNO STANJE

Tijekom posljednja dva desetljeća internacionalne i državne organizacije uložile su značajne napore u provedbu programa kojima je cilj spriječiti nasilje i pružiti podršku žrtvama obiteljskog ili seksualnog nasilja.

Govoreći o podršci žrtvama, sada je jasno da mogućnost pretvaranja bilo kakve namjere i savjeta u učinkovite korake koji mogu promijeniti živote žrtava ovisi o mogućnosti oslanjanja na trenirane stručjakinje/stručnjake koji mogu rano detektirati znakove nasilja i potaknuti žrtvu na akciju kako bi joj bili podrška na putu iz nasilnog odnosa.

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

Prema tome, nužno je da ti profesionalci moraju biti upoznati s ranjivim točkama i specifičnim potrebama žrtava nasilja. Nadalje, moraju znati i kako odbiti zahtjeve žrtve na profesionalan način i biti svjesni institucija i mreža prilagođenih specifičnim situacijama koje mogu pomoći. U široj perspektivi postoji mnoštvo profesionalnog kadra koji bi mogao biti pozvan da odgovori na te situacije; liječnici/ce opće prakse, medicinske sestre i braća, zdravstveno osoblje, pedijatri/ce, opstetričari/opstetričarke, nastavnici/ce, policajci/policajke, odvjetnici/ce i suci/sutkinje. Svaki od njih može predstavljati prvi pristup ili bar važan korak u zahtjevu za pomoć. Ishod akcija i kvaliteta budućeg života žrtve ovisiti će o sposobnosti ovih stručnjaka/inja da uspostave sa žrtvom dovoljno siguran i podržavajući profesionalni odnos.

Osobito se to odnosi na situacije kad se profesionalci susreću sa znakovima nasilja prema ženama s bilo kojim oblikom invaliditeta, što implicira da profesionalci moraju biti upoznati s ne samo ranjivim točkama i tipičnim potrebama žrtava nasilja, nego i potrebama koje ovise o specifičnom tipu invaliditeta, bio on fizički ili psihički. Štoviše, kao što je sad dobro poznato, žene s invaliditetom su izložene ne samo tipu nasilja koji pogađa sve žene, nego oblicima zlostavljanja koji se odnosi specifično na njihovo stanje. Primjerice, neke žene s invaliditetom ovise o drugima da bi zadovoljile osnovne zdravstvene ili socijalne potrebe tako da neke radnje koje se ne mogu smatrati zlostavljanjem u slučaju žena bez invaliditeta mogu biti iznimno štetne i nasilne kad se radi o ženi koja invaliditet ima.

ČEMU NAS UČI LITERATURA

Kao što je opisano u prethodnom izvješću:

(<https://vivienproject.eu/wpcontent/uploads/2020/09/Report-training-studies.pdf>),

europske studije o ishodima treninga za stručnjake/inje koji rade u sustavu podrške ženama žrtvama nasilja su rijetke. Većina publikacija izvještava o treninzima za zdravstvene radnike/ce i to u osnovi opisuju usvojene sadržaje i metodologije, dok o učincima govore vrlo malo. Općenito se vodi briga o tome kako povećati stupanj kliničkog i pravnog znanja dok se malo pažnje posvećuje razumijevanju kako to znanje može biti korisno u uspostavljanju djelotvornog odnosa podrške sa žrtvom.

ČEMU NAS UČE ISTRAŽIVANJA

Ovu su činjenicu potvrdili i rezultati našeg istraživanja:

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

(file:///C:/Users/Pc/AppData/Local/Temp/Report-research_UNIPR-2.pdf)

usmjerenog na psihološke čimbenike koji mogu postati osnova pri izgradnji podržavajućeg odnosa. Doista, znati način na koji stručnjaci/inje implicitno (osjećaji, motivacija) i eksplicitno (stavovi, uvjerenja) razmišljaju, predstavljaju i organiziraju značenja koja su povezana s nasiljem od velike je važnosti s obzirom na to da ta organizacija značajki predstavlja način na koji profesionalci ulaze u odnos sa žrtvama. Rezultati pokazuju dobru bazu znanja u sve 4 ispitane zemlje (Bugarska, Hrvatska, Finska, Italija) od strane obučenih i neobučenih stručnjaka/inja uzevši u obzir elemente rodno zasnovanog nasilja i rodne odnose. Međutim, ono što nije lako je sam 'čin' ili način na koji je moguće povezati se sa žrtvom. Čini se da nedostaje riječi koje bi mogle pomoći pri definiranju emocionalnog stanja drugih što implicira nedostatak svijesti o tuđim osjećajima i nedostatak znanja o učinku koji to može imati na žrtvu i odnos pomaganja. Stručnjaci/inje su vještiji u slušanju samih sebe nego žrtve. Sama sposobnost da se razumije žrtvu nije dobra - štoviše, svijest stručnjaka/inja o rizicima sekundarne viktimizacije vrlo je niska. Odgovori koje je osoblje dalo na provedene upitnike i intervjue pokazuju vrlo malo razumijevanja za ove značajke i za negativne ishode koje ovaj fenomen može imati na njihovu intervenciju. Činili su se zadovoljni što mogu poštovati protokol i pozornost posvetiti tehničkim detaljima a ne načinu na koji obavljaju svoj posao i kakav efekt to može imati na žrtvu.

Gore navedena kritična pitanja postaju još očitija ako stručnjak/inja ustvrdi da on sam djeluje u slučajevima marginalne mogućnosti pristupa pravnoj pomoći, kao u slučaju migrantica ili žena s bilo kojom vrstom invaliditeta. Što se tiče invaliditeta, analiza literature je jasno pokazala koliko je malo ili ništa učinjeno u smislu osposobljavanja stručnjaka/inja o problemu nasilja prema ženama s invaliditetom. Još jedna kritična točka je prisutnost značajne dihotomije na europskoj razini između institucija i programa posvećenih, s jedne strane, rodnom nasilju, a s druge strane invaliditetu. Zapravo je bilo moguće pronaći samo nekoliko institucija koje se primarno bave rodno zasnovanim nasiljem a koje organiziraju ili sudjeluju u projektima usmjerenim na žene s invaliditetom ili provode obuku za stručnjake/inje.

ČEMU NAS UČE KONTINUIRANI TRENINZI

Riječ je o kritičnom pitanju koje se pojavilo u svim zemljama prije početka regrutiranja skupine sudionika. Bilo je vrlo teško zaposliti stručnjake/inje, kao i primiti njihov pristanak za sudjelovanje. Zapravo je bilo potrebno kontaktirati ih nekoliko puta i zakazati mnoge sastanke prije samog pristanka i njihove participacije. Uz poteškoće u pronalaženju stručnjaka/inja, postoje i poteškoće s tim da morate sve učiniti od početka svaki put ako želite organizirati trening za prethodno obučene profesionalce. S tim u vezi, bilo bi korisno pratiti sudionike/ce tijekom svake cjeline

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

treninga. Optimalno bi bilo kad bi pitali sudionike/ce pristaju li biti kontaktirani u budućnosti ako se otvori mogućnost za nove treninge, putem njihovih imena i telefonskih brojeva / e-adresa. To bi osiguralo stvaranje baze podataka obučениh stručnjaka/inja iz koje bi se mogli odabirati polaznici za daljnju obuku, kako bi razlikovali različite razine osposobljenosti i / ili podijeliti treninge prema područjima profesionalnog rada.

Izbor prikladne metode poučavanja je još jedan važan aspekt rada prilikom razvijanja programa treninga za profesionalce. Kako smo već imali priliku opisati u jednom od naših ranijih izvješća (<https://vivien-project.eu/wpcontent/uploads/2020/09/Report-training-studies.pdf>), iako je ključno povećati znanje i vještine profesionalaca koji rade sa žrtvama nasilja, od velike koristi bi bilo da im se pomogne u izgradnji podržavajućeg odnosa sa žrtvama. Zapravo, unatoč većini postojećih treninga na koje se literatura referira, a koji koriste pretežno frontalnu/informativnu metodologiju, bilo bi poželjno raditi ne samo na 'know-how' elementima nego i na 'znam kako učiniti nešto' elementima. Iako je stručnjacima/stručnjakinjama važno znati što učiniti da bi se žrtve nasilja osjećale dobro i sigurno, čini se da je važnije znati i kako to učiniti. To se ne može realizirati bez odgovarajućeg znanja o psihološkim posljedicama nasilja i ovladavanja komunikacijskim, relacijskim i empatijskim sposobnostima. S time u vezi, svi partneri uključeni u projekt VIVIEN odlučili su se predstaviti profesionalcima sudjelujući u njihovim treninzima- didaktičkom metodologijom koja nije samo informativna, iako svaka ima svoje osobitosti.

Talijanski partneri (Giolli i ACAV) posebice su koristili meta-metodu, odnosno metodu koja je još u procesu nastanka i čije posebnosti nisu definirane, karakteriziranu participativnim i aktivnim tehnikama (vježbe, igra uloga, Forum- teatar, pitanja i rad s metaforama) naspram frontalne metodologije koja se sastoji od lekcija i dijapozitiva. Fokus je u ovom slučaju više na vještina nego na informacijama, naizmjenično kognitivnima i emocionalnima.

Sljedeća korištena metodologija bila je induktivna metoda, koja započinje od izravnih iskustava sudionika/ca i razvija se do općenitijih razmišljanja, te se pozornost skreće na emocionalna iskustva i pojedinca i grupe. Dakle, općenito se radi o metodi koja uzima u obzir osjećaje, um i tijelo.

Posebnu pažnju radu na tijelu finska skupina daje kroz primjenu njihove metode SomeBody®. Ova metoda usredotočena je na alate psihosocijalnih smjernica i psihofizičke fizioterapije i njihovu interakciju koja kombinira: svijest o tijelu, sliku o sebi, disanje, opuštanje i socijalnu interakciju. Sudionici uče metodom lice-u-lice, nakon čega slijede grupne aktivnosti u paru. Prema autorima, sudionici mogu vjerodostojno biti vođeni kroz sve elemente koje su spremni iskusiti, s kojima su spremni suočiti se i koje su spremni učiniti sami. Ključni uvidi i vještine potrebne za pružanje visokokvalitetnih smjernica za grupe SomeBody® dolaze kroz rad, iskustvo i vježbanje; zahtijevaju predanost i prisutnost.

Napokon, hrvatski i bugarski partneri također su odlučili usvojiti metodologiju aktivnog učenja koju karakteriziraju: kratko predavanje, povezivanje i otvorena diskusija, vježbanje i uzajamno učenje.

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

Što se tiče sadržaja obuke, još jedan ključni aspekt koji je proizašao iz projekta naglasio je potrebu razlikovanja transprofesionalnih sadržaja od specifičnih za svaki sadržaj profesionalne kategorije. Zapravo, izvan osnovnog znanja o rodnom nasilju koje može biti definirano kao transverzala svake profesije, svaki stručnjak/inja mora biti jasan/na o tome što može i ne može, i biti svjestan/na potrebnih vještina i specifičnih protokola koje treba slijediti, a koji definiraju njihovo područje akcije.

Da bi odnos pomaganja bio započet, bitno je da je svaki stručnjak/inja upoznat/a s regulatornim okvirom za svoju specifičnu profesiju.

Ovaj okvir zapravo definira prostor i granice unutar kojih treba djelovati i pravila koja treba poštovati. S tim u vezi, projektni su partneri organizirali „Multi-profesionalne treninge“ (osnovni, srednji i napredni), uključujući istodobno različite profesionalne kategorije i „Sektorske seminare za senzibilizaciju“ koji su se odnosili na određenu profesionalnu kategoriju.

Pozivajući se na ovaj posljednji aspekt, bugarski partneri navode da u svom treningu odlučili koristiti uzorke materijala za obuku koje su dobili od partnera iz Italije, Hrvatske i Finske, kao i materijale i smjernice za obuku internacionalnih organizacija kao što su UN, UNICEF, WHO, a kojima su ciljane skupine stručnjaka kao što su policija, socijalni i sudski radnici/ce te učitelji/ce.

PRODUKCIJA I IMPLEMENTACIJA TRENINGA

1. KOME I U KOJU SVRHU JE TRENING NAMIJENJEN

Kao i kod svakog planiranja projekata obuke, svrha treninga prvo mora biti vrlo pažljivo definirana. Stoga je nužno od početka jasno objasniti vještine i znanja koje treba postići, a zatim na temelju te svrhe adekvatno identificirati ciljnu skupinu. U područje rodno zasnovanog nasilja, općenito govoreći, nalazimo dvije istaknute razine obuke:

Osnovna razina usmjerena je na širenje znanja i kulture po pitanju rodno utemeljenog nasilja unutar određene profesionalne ili institucionalne radne skupine i poticanja preuzimanja individualne i društvene odgovornosti u tom pogledu.

Napredna razina namijenjena je profesionalcima koji u okviru svojih profesionalnih kompetencija, mogu intervenirati srednjoročno i dugoročno u procesu zaštite i podrške žrtvi. Za razliku od prethodnih, ovi profesionalci moraju biti osposobljeni, na osnovu ciljeva svoje specifične profesije, kreirati učinkoviti pomagajući odnos s žrtvom i biti svjesni da se s njihovom intervencijom mora koordinirati i rad svih ostalih profesionalaca uključenih u cijeli proces.

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

1.1. OSNOVNI TRENING

Namjena osnovnog treninga je osposobiti profesionalni kadar koji radi u mnogim različitim sektorima da prepozna 'znakove nasilja' i razvije alate pomoću kojih će uspješno raditi s tim informacijama.

1.1.1. ZNANJE I AKCIJA

U ovom slučaju, cilj obuke nije osposobljavanje stručnjaka/inja, već svjesnih i odgovornih građana/građanki koji/e su u stanju prepoznati pretrpljenu patnju i štetu načinjenu žrtvi i sposobni su djelovati kao "posrednici/ce" između žrtve i specijaliziranih službi koje mogu intervenirati u srednjem do dugoročnom obliku.

Sadržaj mora pridonijeti dekonstrukciji dominantnih stereotipa o spolnoj asimetriji, o podrijetlu nasilja i njegovim psihološkim i socijalnim posljedicama u odnosu i prema iskustvu žrtve i prema iskustvu agresora. Oni bi također trebali nužno voditi svaku osobu prema znanju kako najbolje postupati u specifičnim kontekstima, kao u slučaju da je žrtva nasilja, on / ona svjedoči nasilju, uči o njemu kroz povjerenje žrtve ili poznanika/ca i kolega/kolegica.

1.1.2. KREIRANJE GRUPNE KULTURE I BLISKIH ODNOSA

Preuzimanje individualne odgovornosti može se sustavno postići samo u mjeri u kojoj to "kulturalna klima" društvene referentne skupine dopušta i potiče. Imajući ovo na umu, korisno je predložiti obuku unutar poduzeća i institucija. U ovom se slučaju preporučuje organiziranje treninga u koji moraju biti uključeni zaposlenici svih razina odgovornosti: nosači/ce, uredski službenici/ce, rukovoditelji/ce i menadžeri/ce u isto vrijeme. Očito je da se rezultat treninga može vrednovati u pojedinačnim terminima, ali da bi proces bio učinkovit kroz vrijeme, mora biti prisutna promocija nove "korporativne kulture" i to se može postići do te mjere da "svi znaju da svi znaju". Samo jedna obučena osoba u danoj strukturi, privatnoj ili poslovnoj, neće moći postići ključne promjene niti u vještinama kolega/kolegica niti u organizaciji rada kako bi uspjeli prepoznati pojavu nasilja i biti podrška žrtvama. Kao što pokazuju literatura i iskustvo, trening usmjeren na određene profesionalne skupine koje među sobom nemaju potrebnu suradnju (npr. Liječnici/ce opće prakse ili pedijatri/ce)

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

ima vrlo ograničenu učinkovitost. U tom bi slučaju bilo korisnije organizirati "teritorijalne" formacije, npr. identificiranjem četvrti ili gradske četvrti kojoj bi trening koristio. U ovom ograničenom području, svi stručnjaci/stručnjakinje koji će se možda morati baviti slučajevima nasilja mogu biti uključeni u trening: liječnici/ce, pedijatri/ce, policija, školski učitelji/ce, socijalne službe, udruge za npr. osobe s invaliditetom, migranti/ce, starije osobe itd.

Također, u ovom slučaju, metoda treninga omogućila bi izgradnju "zajedničke kulture" prema nasilju, s prednošću uključivanja kategorija najugroženijih od samog početka. Takav pristup također omogućuje izgradnju bliskih odnosa u zajednici. Upoznavanjem svih ostalih, svaki se stručnjak/inja može slobodno obratiti, u slučaju sumnje ili potrebe, osobi koja je predstavnik društvene uloge ili funkcije koju treba.

1.1.3. TRENING GRAĐANSKOG OBRAZOVANJA ZA SVE

Podaci koji proizlaze iz literature a opisuju puteve osposobljavanja, govore o djelomičnim, privremenim treninzima, odvojenima od mogućnosti provođenja konkretnih promjena u pogledu sposobnosti prepoznavanja i upravljanja slučajevima. Sudjelovanje u treningu prepušteno je dobroj volji pojedinca i ishode takvog osposobljavanja, u smislu društvenog utjecaja, je vrlo teško procijeniti.

Idealno, osnovna razina treninga trebala bi biti dio svačijeg kurikulumu osposobljavanja. Obrazovna definicija školskih i sveučilišnih kurikulumu trebala bi uključivati trening o rodno uvjetovanom nasilju a to predstavlja i politički i kulturalni izazov. Treninzi građanskog obrazovanja za učenike srednjih škola ili treninzi za sve studente mogli bi postati opcija, te bi institucije kroz takvu organizaciju mogle ponuditi svoju edukaciju. Na kraju, cilj treninga ne bi bio specijalistički trening nego kulturalna edukacija mlađih generacija i budućih stručnjaka/inja, tako da bi to sistematičnom primjenom postalo 'naslijeđe' svih.

1.2. NAPREDNI TRENING: PONAŠATI SE KAO POSEBNI DIO CJELINE

Dok je osnovni trening namijenjen bilo kojem građaninu/građanki kako bi mu se omogućilo da zamijeti i eventualno prijavi događaje povezane s nasiljem, napredni je trening usmjeren k profesionalcima čija intervencija je specifičan i nužan korak u procesu podrške ženama žrtvama nasilja. Na ovoj razini trening mora zadovoljiti tri specifična cilja: Prvi je stjecanje specifičnih vještina potrebnih kako bi se poduprlo pritužbu žrtve i podržalo žrtvu samu u procesu napuštanja

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

nasilnog odnosa. Drugi je cilj poboljšati sposobnost izgradnje pomagajućeg odnosa koji žrtva prepoznaje kao siguran i pouzdan i koji omogućava stručnjaku/injama da svoje zadatke provedu na najbolji mogući način. Treći se cilj tiče stjecanja svijesti stručnjaka/inja o obavljanju cijelog podržavajućeg procesa i činjenice da će njegov/njen zadatak biti primaran kako bi ostali stručnjaci/inje mogli obaviti svoj.

Svaki bi napredni trening, stoga, trebao biti strukturiran kroz tri modula:

- 1) Što učiniti: identifikacija i pojačavanje specifičnih radnji upućenih ženama žrtvama nasilja
- 2) Kako to učiniti: izgradnja učinkovitog pomagajućeg odnosa sa žrtvom
- 3) S kime to učiniti: razvijati sposobnosti za rad s ostalim uključenim stručnjacima/injama i za njih.

1.2.1. ŠTO ČINITI: VISOKA SPECIJALIZACIJA

Zbrinjavanje žrtve nasilja zahtijeva primjenu specifičnih i ne-rutinskih postupaka akcije svakog stručnjaka/inje. Žrtve nasilja, a posebno one zarobljene u intimnom i kontinuiranom odnosu ispoljavaju psihološku i egzistencijalnu krhkost koja se nužno mora uzeti u obzir. Ovaj modul treba biti usmjeren na jačanje pojedinačnih kompetencija individualaca, vodeći svakog stručnjaka/inju prema provedbi najučinkovitijih intervencija kako bi prihvatio/la, zaštitio/la i podržao/la žrtvu.

Prilikom pisanja tužbe, ista se pitanja ne postavljaju žrtvi ponovljenog zlostavljanja kao npr. žrtvi krađe. Liječnici/liječnice, a možda posebno i medicinske sestre/braća, moraju znati da ne mogu postavljati ista pitanja ili provoditi ista dijagnostička ispitivanja nad ženom koja je žrtva nasilja i onom koja je žrtva prometne nesreće. suočen sa ženom koja je spremna podijeliti zlostavljanje koje je pretrpjela, socijalni radnik/ca mora odmah moći razviti drugačije hipoteze o intervenciji koje uzimaju u obzir cjelokupni egzistencijalni kontekst žene, a posebno činjenicu da bi se moglo raditi i o majci.

Isti psiholog/inja mora imati vrlo precizne ideje o najprikladnijoj vrsti intervencije prema "fazi" u kojoj se žena nalazi. Primjerice, prilikom prihvata, psihološka intervencija mora biti usmjerena na podršku ženi u nastavku izlaska iz nasilne veze, favorizirajući intervenciju usredotočenu na "ovdje i sada". Stvarni psihoterapijski putevi, koji zahtijevaju veliku količinu emocionalne energije i mogu prolazno djelovati destabilizirajuće mogu se primijeniti na kraju izlazne staze, kada je žena dosegla novu egzistencijalnu ravnotežu. Konstrukcija pravnog postupka od strane odvjetnika/ca također zahtijeva oprez i odgovarajuće metodologije. Pravni putovi očito su usredotočeni na ženu, ali

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

ne uzimaju odmah u obzir i ulogu majke. Nasilje usmjereno na ženu potkopava njen integritet kao osobe, ali je i neumoljivo kompromitira u roditeljskoj ulozi.

Iako se koncept roditeljske otuđenosti možda koristi više nego što je potrebno u slučajevima konfliktnih separacija koje nisu obilježene nasiljem, oštećenje roditeljske funkcije i odnos kao posljedica nasilja rijetko se uzima u obzir. U tom kontekstu, potreba za zaštitom maloljetnika prečesto završava kao optužba protiv majke: dok se sa suosjećanjem na nju gleda kao na ženu žrtvu nasilja, presuda postaje neumoljiva kad se razmatra njena majčinska uloga i od nje se očekuje da se ponaša "kao da nije bilo nasilja". U vezi s tim aspektom, posebna pažnja mora se posvetiti osposobljavanju socijalnih radnika/ca i djelatnika/ca centara za borbu protiv nasilja. Što znači "osigurati" ženu i majku, žrtvu nasilja, a istovremeno raditi na njenoj obnovljenoj autonomiji?

Ciljevi, stupnjevi izvedivosti i očekivani rezultati puta brige moraju biti konstruirani zajedno s glavnom junakinjom i prilagoditi joj se prema njenom iskustvu. Djelatnici/ce i socijalni radnici/ce moraju, u idealnom slučaju sinkronizirano, steći sposobnost "mapiranja" pojedinačnih situacija u smislu dostupnih resursa (što žena može, što je danas u stanju, što bi mogla učiniti sutra, na koga može računati itd.) i ograničenja (njene najveće poteškoće, strahovi, što ona NE MOŽE učiniti itd.). Oni također moraju dobro poznavati resurse dostupne u području u kojem rade i znaju kako posredovati između njih i žrtve kako bi joj bili na raspolaganju i dostupni.

1.2.2. KAKO ČINITI: OD EMPATIJE DO ODGOVORNOSTI

Nakon što se identificira i utvrdi sadržaj obuke, idući modul treba adresirati vrlo osjetljivo pitanje prevođenja stečenog znanja u konkretne i učinkovite akcije. Tijekom provođenja istraživanja u ovom projektu, sudionicima je prikazan vrlo kratki videozapis koji prikazuje prijam žrtve nasilja od strane socijalnog radnika koji radi u specijaliziranom centru. Pred žrtvom, koja je očito dezorijentirana i u šoku, socijalni radnik izgovara savršen i detaljan popis svih usluga dostupnih u centru. Ako uzmemo u obzir scenu sa stajališta „znanja“, možemo samo zaključiti da je socijalni radnik savršeno dobro znao koje je radnje moguće obaviti u samom centru. Ali ako se zapitamo je li ovo znanje bilo korisno u svrhu za koju je bilo namijenjeno, tj. dostupno i korisno za samu žrtvu, možemo primijetiti samo poraz! Zapravo, "Dekalog", koji je dio stvarnog protokola, žrtvi ni na koji način nije dostupan; čak se ne bavi potrebama žrtve, nego predstavlja bezbroj mogućih odgovora na moguće potrebe koje će žrtve vjerojatno izraziti "u tim okolnostima". Žrtva, ona kojoj se obratio socijalni radnik, nije samo preplavljena nepristupačnim informacijama, nego i doživljava otuđenje, depersonalizaciju, jer ništa što je predloženo nije adresirano na nju kao individuu sa specifičnostima tog točno određenog trenutka. Nisu joj postavljena nikakva pitanja, niti joj je posvećena posebna

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

An educational project to improve the ability to assist women victims of violence

pažnja, a dana su joj ozbiljna obećanja kao što su "nikad nećeš ostati sama", prekršena već u idućoj sekvenci.

Zanimljiva činjenica, međutim, leži u komentarima sudionika, bez obzira na zemlju iz koje potječu i stupanj obrazovanja. Općenito, sudionici su izrazili određeni stupanj zadovoljstva ponašanjem djelatnice kao i uvažavanje njene "profesionalnosti". Mogućnost "da se nešto poduzme" ili barem osjećaj da mogu reći da se nešto može "učiniti", predstavljalo je veliko olakšanje za sudionike, kao i osjećaj korisnosti.

Upravo u tome je srž problema: djelatnici/djelatnice se mogu uvjeriti da mogućnost „znanja što je najbolje učiniti“ ili "što se moglo učiniti", korespondira s mogućnošću da se isto realizira, ostavljajući žrtvi na odluku je li sposobna iskoristiti ove prilike ili ne. Djelatnici mogu biti više zainteresirani za smirivanje osjećaja nemoći žrtve davanjem različitih prijedloga nego osiguravajući da ti prijedlozi stvarno pomažu u pružanju podrške žrtvi. Rizik, koji je nažalost prilično čest, je u tome da praktikanti/ce, uvjereni da su prijedlozi koje daju žrtvi razumni, postanu obeshrabreni time što u nekim slučajevima oni neće biti voljno prihvaćeni, te će optužiti žrtvu za nekooperativnost ili čak odbijanje.

Protokol je koristan alat ili set alata za one koji ga prakticiraju, ali nije odgovor na potrebe svake pojedine osobe. Stručne vještine leže u znanju kako prilagoditi sadržaj protokola specifičnim okolnostima i individualnim potrebama osobe o kojoj se radi. U ovom slučaju mislimo na osobu, a ne više samo na žrtvu. Zapravo, ako se stjecanje specifičnih vještina odnosi na "stanje žrtve", sposobnost operacionalizacije ove vještine će ovisiti o sposobnosti operatera da razmotri osobu ispred sebe, čiji je dio životnog stanja u tom trenutku to što je žrtva- ali to nije jedini faktor. Načini na koji ona postaje žrtvom i iskustava povezanih s time bit će pripisani njenoj specifičnoj biografiji i niti jednoj drugoj. Upravo će sama njena osobnost i povijest, dati specifično značenje njenom stanju žrtve.

Stoga, kvaliteta pomagajućeg odnosa ne završava empatijom ili vještinom slušanja profesionalca, nego s omogućavanjem osobi da sudjeluje u izgradnji same te veze, s njenom cijelom pričom, neizvjesnostima i sigurnostima. Važno je pojasniti da ova kompetencija nema nikakve veze s "dobrotom". Dajući glas žrtvi i osobi, omogućavajući joj da aktivno sudjeluje u onome što se događa, legitimizirajući njene snage i slabosti, jedini je način da žrtva počne doživljavati sebe kao pouzdanu, vjerodostojnu osobu, sposobnu osloniti se na svoje sugovornike: radi se o upravo suprotnom iskustvu od onog proživljenog u nasilnoj vezi. Dopuštanje žrtvi da se u odnosu pomaganja iskusi kao pouzdana i kompetentna osoba odgovornost je svakog stručnjaka/inje.

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

1.2.3. S KIM ČINITI: VISOKA INTEGRACIJA

Konačno, zadatak trećeg modula je to da stručnjaci/inje shvate svoju funkciju u interventnom lancu kako bi zaštitili i podržali žrtvu nasilja: svaki od njih mora svoj posao činiti na najbolji mogući način iskorištavajući posao i vještine drugih stručnjaka/inja uključenih u slučaj i osiguravajući da im je posao dostupan. Kad govorimo o 'mreži usluga' moramo se prisjetiti da je učinak mreže zadan specifičnim obavezama svake karike lanca i mogućnostima da se poveže s ostalima: mreža nije definirana čvorovima već kvalitetom informacija i radnjama koje teku iz jednog čvora u drugi.

Većina intervencija usmjerenih na žene žrtve nasilja sastoji se od suprotstavljanja akcija koje provodi bezbroj različitih profesionalaca, ponekad čak i pripadnika udaljenih službi i agencija. U ime poštivanja profesionalnih kompetencija i znanja, složenost dane situacije vrlo je često razlomljena i svaki pojedini komad povjeren je po jednom profesionalcu: prilikom intervencije organa reda, sudaca/sutkinja, psihologa/ica i nastavnika/ca svaki od njih postavlja ženi zahtjeve, kao i vlastiti prijedlog 'dobrog savjeta'. No, žena se, kao žrtva, također mora oslanjati na odvjetnika/cu, poslušati socijalnog radnika/cu i odgovarati na zahtjeve stručnjaka/inja. A tu su i učitelji/ce njene djece, realitet i poslovnog i vanjskog svijeta, potrebno je razmišljati o sutrašnjici. Na taj način žena riskira da postane preopterećena primateljica djelomičnih i mnogostrukih istovremenih radnji čije sveukupno značenje ostaje nečitljivo. Ovaj način rada može dovesti do intervencija koje su pojedinačno validne, ali koje su koordinirane, ako su uopće koordinirane, prema potrebama organizatora usluga, a ne prema potrebama i mogućnosti osobe kojoj su namijenjene.

Diskursi koji dominiraju ženom, zbog okolnosti u kojima su proizvedeni, ostavljaju joj vrlo, vrlo malo prostora za intervenciju.

- radi se o stručnim diskursima; budući da su ih zadali stručnjaci/inje, u tom kontekstu nije lako pregovarati

-radi se o preskriptivnim diskursima; adaptacija na njih podrazumijeva da osoba više nema kontrolu

-radi se o suprotstavljenim a ne integriranim diskursima; svaki stručnjak/inja govori svojim jezikom i rijetko se obraća ostalim stručnjacima/stručnjakinjama uključenima u slučaj.

Žene riskiraju da postanu objekt tuđeg znanja i riječi, a da su im njihove vlastite vještine i znanja istodobno oduzeti. Nemogućnost da ostanu protagonistice njihovog vlastitog puta oporavka ugrožava kontinuitet intervencija i potiče društveno napuštanje.

Kako stvari stoje, važno je zapitati se kakve se sinergije mogu razviti iz ovih različitih čimbenika, kako se mogu koordinirati da bi se zadovoljile potrebe korisnika/ca i možda prije svega, kako i tko te potrebe definira.

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

Kao primjer: policijski službenik/ca koji je primio/la pritužbu mora znati točno na koji način se obratiti žrtvi ne riskirajući daljnju štetu. Međutim, uzimajući u obzir potrebu da se izbjegne rizik od sekundarne viktimizacije policajac/policajka bi trebao/la biti u mogućnosti provesti postupak intervjua, postavljati pitanja i pripremiti tekst tužbe kako bi dokument potreban tužitelju bio jasan, lako dostupan i bogat dokazima.

I sami tužitelji/ce trebaju posjedovati određenu razinu specijalizacije koja će im omogućiti kvalitetnu interakciju ne samo s policijom nego i sa socijalnim službama čija uloga je dominantna unutar sustava zaštite. Opcija računanja na tužitelja/icu koji je stručnjak/inja za nasilje omogućava učinkovitiju i bržu akciju. Posebno je vrijeme kritični element u procesu davanja podrške žrtvi. Moguće je da prođu mjeseci između žalbe i prve pravne intervencije, no što se dešava sa žrtvom u međuvremenu, a što se tek dešava sa žrtvom ako nasilnik dozna da je incident prijavljen? Kako možemo zaštititi žrtvu u toj situaciji? Tko je odgovoran? Pod kojim uvjetima? Sučeljavanje pravosudnog sustava sa socijalnim službama i predanim i predanim udrugama stoga je od najveće važnosti. Žurno napisana tužba, odsutni ili preopterećeni tužitelj/ica i ishitrene socijalne službe mogu pridonijeti podcjenjivanju činjenica i konfuziji između konfliktnih i nasilnih odnosa. Rizik da se nasilni odnos kvalificira kao vrlo konfliktni predstavlja autentičnu sekundarnu viktimizaciju. Izložena 'osveti agresora' što u mnogim slučajevima vodi do povlačenja tužbe, žena je de facto sama i izolirana i doživljava ju se kao nekredibilnu, dakle primjenjuju se gotovo isti uvjeti kao i u nasilnom odnosu. Kome bi trebala vjerovati?

Slične poteškoće nalazimo u načinu rada pravnika/ca, osoblja zaštitnih službi i socijalnog rada. Put pravne zaštite trebao bi biti konstruiran zajedno s profesionalcima iz udruga i socijalnim radnicima/ma. Za žrtvu, otisnuti se na takvo putovanje znači prekinuti kontinuitet njenog života, i koliko god je racionalno reći da je to za njeno dobro, ostaje činjenica da se osoba, već okrnuta proživljenim nasiljem, može bojati napraviti pravi 'skok u nepoznato'.

2. KAKO IDENTIFICIRATI I REGRUTIRATI POLAZNIKE TRENINGA ?

Odabir polaznika i osiguravanje njihove stalne predanosti tijekom razdoblja treninga jedan je od ključnih problema obuke općenito, a posebno naprednog usavršavanja. U kontekstu javno financiranog treninga, vrijeme posvećeno treningu ne može, i ne smije predstavljati ekonomski trošak ili trošak u radnom vremenu za sudionike, bez obzira jesu li oni/one zaposlenici/ce ili samozaposleni.

Obuka koja se odnosi na određeni profesionalni kadar može biti zamišljena samo u 'Modulu visoke specijalizacije' dok moduli 'Od suosjećanja do odgovornosti' i 'Visoka integracija' moraju osigurati multiprofesionalno okruženje. Konkretno, modul 'Visoka integracija' bi trebao omogućiti iskustvo koordinacije s produkcijom dokumenata te diskusiju slučajeva između različitih profesionalaca. Ovaj

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

trening podrazumijeva veću upotrebu resursa, kako u smislu pripreme i organizacije tako i u smislu predanosti koja se zahtijeva od polaznika/ca. Iz tog je razloga bitno da vrijeme posvećeno treningu bude kompatibilno s poslovnim aktivnostima i da je projekt osposobljavanja integriran u plan razvoja tvrtke ili pružatelja usluga. Mogućnost razvijanja visoko educiranih stručnjaka/inja ne može postojati na individualnoj razini, nego mora postojati na institucionalnom nivou. Projekt osposobljavanja mora uključivati početnu operativnu fazu čiji je cilj predstavljanje i promicanje obuke upravljačkim tijelima različitih službi ili institucija koje trebaju biti uključene. Uz odobrenje uprave, odlučit će se kako će projekt biti predstavljen cijeloj službi ili tvrtki, kao i o kriterijima za odabir sudionika. Prije početka same obuke bilo bi poželjno ustanoviti sporazumne odredbe i obaveze kako same tvrtke, tako i treninga kao i trenera i sudionika. Također bi bilo potrebno pripremiti bazu podataka pojedinaca koji su na treningu sudjelovali, kako bi ti podaci kasnije bili korisni za planiranje budućih treninga, kao i za naknadnu evaluaciju same korisnosti treninga.

3. PRIJEDLOZI ZA NASTAVNU METODOLOGIJU I VREDNOVANJE

Budući da su ovi treninzi i obuke, bez obzira na predloženu razinu, osnovnu ili naprednu, usmjereni na ljude koji su već obučeni i rade, a budući da se stečeno znanje što prije mora prevesti u 'know-how', potrebno je favorizirati metodološke pristupe koji daju prednost procesu kapitalizacije već prisutnih znanja i vještina i omogućuju učenicima/cama da na licu mjesta eksperimentiraju s novim rješenjima.

Iako su različite, metode korištene u projektu Vivien (igra uloga, Forum Teatar, pitanja i metafore i Somebody®) kao zajednički nazivnik imaju to da predlažu eksperimentalni pristup koji stavlja individualnu osobu u centar procesa učenja i osnaživanja njenih ili njegovih sposobnosti refleksije. Općenito, iskustveni trening pronalazi čvrste temelje u razvijenom modelu američkog pedagoga i psihologa Davida A. Kolba, koji je definirao korake kako bi ovaj tip treninga bio što učinkovitiji. Kolbov model sastoji se od cirkularnog postupka podijeljenog u 4 faze, koji se naziva "Ciklus učenja" ili ciklus eksperimentalnog učenja:

1. Konkretno iskustvo – sudionici uslijed simulirane aktivnosti testiraju svoje vještine i znanja
2. Reflektivno promatranje - u ovoj fazi promišljaju o simuliranoj aktivnosti i tumače ono što je proizašlo iz vlastitog iskustva.
3. Apstraktna konceptualizacija - prikupljeni podaci shematizirani su kako bi bili kontekstualizirani i primijenjeni u vlastitoj stvarnosti.

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

4. Aktivno eksperimentiranje - tu se testira i u praksu stavlja novostečeno znanje, generirajući novo konkretno iskustvo.

Pristup ovog treninga, zasnovan na simulaciji stvarnog iskustva, generira emocionalnu uključenost koja potiče razumijevanje i utiskuje stečene informacije u memoriju. Tehnike i metode koje se mogu primijeniti razlikuju se ovisno o potrebi i kontekstu, od grupnih aktivnosti u učionici do aktivnosti na otvorenom. U svakom slučaju, učenje nije zamišljeno kao pasivna asimilacija, već kao proaktivna aktivnost, u kojoj je učenik/ca glavni protagonist/ica u razvoju vlastitog znanja.

Imajući na umu da bi obuka trebala uključivati različite razine i različita zanimanja, korist od takvog osposobljavanja ne kreće se samo prema pojedincu, već i cijeloj društvenoj skupini, kakva god ona bila.

Jamci dugoročnih pogodnosti trebaju biti upravo one osobe koje su prošle napredni trening i koje bi, unatoč tome što bi mogle postati pravi treneri, trebale u radnom okruženju predstavljati stvarne referentne točke za svoje kolege/kolegice kao i promovirati praćenje učinkovitosti usvojenih novih strategija. Kao što smo u više navrata naglasili, takva uloga, takva funkcija ne može se obavljati dobrovoljno, već mora odgovarati preciznim zahtjevima mandata koji daje uprava.

4. KATEGORIČKI IMPERATIV EVALUACIJE

Ovdje ne želimo ponoviti već poznatu potrebu ocjenjivanja djelotvornosti, evaluacije i korisnosti projekata, već naglasiti da u kontekstu financiranja projekata javnim novcem nije potrebna samo verifikacija financijske ispravnosti prilikom upravljanja projektom, nego i osiguranje da je investicija imala stvarni povrat u smislu dobra za javnost. Primjerice, ako je projekt bio izgradnja škole, procjena se ne bi nužno samo odnosila na prikladnost projekta u smislu troškova, kvalitete materijala i strukture. Također je potrebno znati procijeniti hoće li škola doista smjestiti djecu, hoće li se održavati nastava, ukoliko, hoće li projekt služiti općem dobru. U moru europskih treninga o nasilju prema ženama, vrlo je teško doći do podataka na osnovu kojih se može procijeniti stvarni utjecaj treninga na kvalitetu intervencija. Stoga ćemo rezimirati neke ključne točke evaluacijskog procesa koje bi trebalo uzeti u obzir prilikom planiranja treninga.

Projekt možemo smatrati "nizom aktivnosti usmjerenih na stvaranje jasno definiranih ciljeva unutar određenog vremenskog okvira u odnosu na zadani proračun", ili, kao način definiranja i upravljanja financijskim resursima i procesima promjena. Projekt mora sadržavati hijerarhijski definirane ciljeve (inputi, aktivnosti, ishodi, ciljevi i opći cilj), odnosno skup specifičnih karakteristika i sustav za provjeru i vrednovanje dobivenih rezultata, tj. sustav monitoringa. Prilagođeni sustav praćenja za ocjenu projekata pomaže u olakšavanju procesa upravljanja, legitimira i jača vjerodostojnost projekta,

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

motivira sudionike i sposoban je prenijeti i reproducirati dobivene koristi. Da bih to mogao učiniti, sustav praćenja mora ispunjavati niz uvjeta:

- mora biti naznačen u početnoj fazi projekta;
- mora biti strukturiran oko niza objektivno kontroliranih pokazatelja;
- mora biti organiziran uzimajući u obzir kritične trenutke projekta kako bi mogao jamčiti njegovu kontrolu;
- mora osigurati sudjelovanje svih uključenih aktera.

Evaluirati znači sveobuhvatno, kritički i objektivno ispitati prikladnost ciljeva i kvalitete provedenih radnji u odnosu s dobivenim rezultatima, učincima i potrebama koje trebaju zadovoljiti. Evaluacija ne znači samo upotrebljavanje određene tehnike nego razvijanje procesa čije se faze trebaju planirati kroz cijeli tijek samog projekta, u odnosu na različita područja interesa:

- Ex-ante - logičko planiranje (dizajn i identifikacija resursa, uključujući analizu isplativosti)
- Privremeno/dok projekt traje- relevantnost i učinkovitost provedbenih radnji (upravljanje projektom, procjena ciljeva, kontrola vanjskih čimbenika)
- Ex-Post - učinkovitost i utjecaj rezultata (postignuti ciljevi, dodana vrijednost)
- Proces vrednovanja mora uzeti u obzir oba strože mjerljiva pristupa: financijski aspekt (rezultati, vrijednost) i formativni (razvoj specifičnih vještina, poboljšanje same izvedbe).

5. NASILJE PREMA ŽENAMA S INVALIDITETOM: VELIKA NEVIDLJIVOST

Analizirajući literaturu, istražujući postojeće udruge i službe na nacionalnoj i europskoj razini, dolazimo do činjenice da žene s invaliditetom nisu primarno zamišljene kao potencijalne žrtve nasilja. U literaturi se nalaze podaci o riziku izloženosti nasilju ali nedostaje proaktivnih istraživanja u pogledu zaštite, otkrivanja i brige. Kad govorimo o nasilju prema ženama, postavlja se pitanje, govorimo li o svim ženama ili samo 'normalnim' ženama koje su građanke navedene zemlje. Stručnjaci/stručnjakinje moraju biti u mogućnosti raditi sa bilo kojom ženom, bez obzira na njezinu dob, društvenu klasu, porijeklo i invaliditet.

Treninzi trebaju biti inkluzivni i sustavno se baviti svim situacijama koje predstavljaju dodatni faktor krhkosti za ženu. Svaki trening u svom sadržaju treba imati specifične izazove vezane uz skrb o ženama s invaliditetom koje su žrtve nasilja; svaki profesionalac, svaki praktikant trebao bi biti

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

svjestan potreba i posebnosti žene žrtve nasilja s različitim oblicima invaliditeta. Štoviše, usluge bi trebale biti dostupne iz različitih perspektiva. Na primjer, web stranica trebala bi pružati jednostavni materijal za čitanje, učiniti audio poruke dostupnima i ponuditi ove podatke, tekstualne i zvučne, prevedene na glavne jezike kojima govori domaće stanovništvo kao i migranti/ce.

Službe posvećene ženama žrtvama nasilja trebale bi usko surađivati s udrugama, sa stručnjacima/stručnjakinjama koji/e se bave upravo tim ranjivostima: udruženjima invalida i žena migrantica itd. Web stranica bi također trebala biti dostupna svima.

Svaki grad, svaka četvrt trebala bi imati u ponudi sklonište dostupno ženama s invaliditetom i biti u mogućnosti računati na djelatnike/ce koji su sposobni/e brinuti se o njima.

6. Vježba samotreninga kao zaključak

Kako bi si pružili priliku za kolektivno razmišljanje o specifičnoj temi invaliditeta, svaka udruga, svaka služba mogu se okupiti i postupiti kako slijedi:

- 1: Evocirajte posljednja dva slučaja u kojima su sudjelovale žene s invaliditetom: što je uspjelo i što nije bilo lako
- 2: Napravite detaljan opis resursa koji su trenutno dostupni u smislu struktura, vještina i svega ostaloga što bi moglo biti važno za sve žene, i one s invaliditetom.
- 3: Navedite što bi se moglo učiniti za poboljšanje pristupa, smještaja i podrške ženama s invaliditetom
- 4: Naručite stavke navedene u točki 3. prema razini prioriteta
- 5: Utvrdite među predloženim rješenjima
 - a) ona koja bi se mogla odmah primijeniti
 - b) ona koja se mogu planirati tijekom sljedećih 12 mjeseci
- 6: Planirajte provedbu kratkoročnih i dugoročnih rješenja
- 7: Nakon godinu dana provjerite primijenjene promjene i njihovu učinkovitost.

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

7. Novi multiplikatori: preporuke s treninga održanih u Hrvatskoj

Iz prakse organizacije treninga u Hrvatskoj, kao glavne čimbenike kvalitetne edukacije i uobličavanja novih multiplikatora u zajednici izdvojili bismo iduće odrednice:

-aktivnu participaciju svih sudionika

Sinergija grupe je aktivni motivator svih sudionika posebice kad se radi o međusektorskoj suradnji te je odmah na početku potrebno objasniti cilj i važnost programa i treninga, kao i sam koncept multiplikatora čija glavna odrednica je upravo suradnja kako bi se što brže znanje uobličilo, kvalificiralo i transferiralo dalje.

-rad na slučajevima

Ustanovili smo da ukoliko sudionici treninga donose svoje vlastite priče i iskustva s terena te ih dijele s ostalim polaznicima, oni mogu ne samo uvidjeti nova moguća rješenja za izazove s kojima se susreću nego i dobiti kvalitativnu analizu rada od strane profesionalaca koji će ponuditi nove i imaginativne perspektive.

-networking

Potrebno je njegovati kvalitetne kontakte i proširiti pozive na najširu moguću mrežu, posebice uzimajući u obzir činjenicu da se u slučaju Hrvatske radi o malenoj zemlji gdje su sve institucije prisiljene tijesno surađivati i dijeliti svoja iskustva, te činjenici da neće svi vrhunski stručnjaci biti dostupni u isto vrijeme, pa samim time je potrebna i vrhunska digitalna organizacija dostupnih kontakata.

-praktične vježbe

U kontekstu treninga, nije cilj samo *saznati više* nego i od kolega eventualno usvojiti dobre prakse, kao što su npr. kako odgovoriti na potrebe žrtve s invaliditetom; to se najbrže i najkvalitetnije može postići kroz praktične vježbe 1 na 1 ili grupne vježbe koje obiluju pitanjima i odgovorima. Tu će se razviti diskusija i sudionici će biti potaknuti na rektifikaciju mehanizama snalaženja u novim izazovni situacijama koje već posjeduju, odnosno njihovu nadopunu novima.

-oslanjanje na tehnologiju

U okvirima pandemije COVID-19, sastanci online i organizacija putem raznih komunikacijskih platformi koje nam stoje na raspolaganju bila je od najveće važnosti kako bismo na vrijeme proširili informacije o novim treninzima, odnosno kako bi najkvalitetniji mogući kadar na najbrži mogući način mogao reagirati i participirati, te time postati realni multiplikator.

This project is co-funded by the European
Union's
Rights, Equality and Citizenship
Programme (2014-2020)

VIVIEN - Victim Violence Educational Network

*An educational project to improve the ability to assist
women victims of violence*

Ova publikacija je sufinancirana sredstvima iz Rights, Equality and Citizenship programa (2014.-2020.) Europske unije. Sadržaj ove publikacije predstavlja stajalište udruge B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran. te je njihova odgovornost. Europska komisija nije odgovorna za upotrebu informacija koje se koriste u istoj. Ova publikacija je kreirana uz financijsku podršku Grada Zagreba. Sadržaj ove publikacije isključiva je odgovornost udruge B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran. i ni pod kojim uvjetima se ne može smatrati kao odraz stajališta Grada Zagreba. Ova publikacija je kreirana uz financijsku podršku Ureda za udruge Vlade Republike Hrvatske. Sadržaj ove publikacije isključiva je odgovornost udruge B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran. i ne može se smatrati kao odraz stajališta Ureda za udruge Vlade Republike Hrvatske.